a ¶ Vel ad ipsum. hec enĩ sunt diuersa hr̃e ius in re vel ad rem: vt satis patet: de ↄces. p̃ben. c. vlti. li. vj.
b ¶ Cecidisse. si. de p̃ben. eũ qui. ij. rñso. li. vj. Probabilit̃ dubitat̃ an ordinari⁹ ipse ꝓnũciare vel declarare possit ipsum impedientẽ vel occupantẽ cecidisse a iure suo: mouet dubiũ: q2 cã est ĩ curia: vnde non videt̃ plus posse ordinari⁹ q̃3 ꝑmittat ista ↄstitutio: ⁊ h̃ nõ est de p̃missis. Ad ↄtrariu3 mouet ꝙ occupatio vel impedimẽtũ fuit infra suã diocesim: ⁊ sic poterit penã iuris ꝓ delicto declarare: p̃cipue cũ hec non sit necessaria ꝑuatio: s3 sufficit declaratio.
c ¶ Pendentia. ↄcor. cle. s̃. ð iudi. dispẽdiosa3 in fi. ⁊ vide qð ibi no.

cõmittit alicui ꝓuisionẽ beneficij expressa persona vel non expressa cui ꝓuideri debeat ꝙ vacare narrat alte ro de predictis modis.
i ¶ Fundatur. In narratiuis ergo super quibus non fundat̃ papalis intentio haberet locum decreta. si papa. j. rñso. de priuile. li. vj. patet exemplum in eo qð ibi no. glo. y. facit qð no. iiij. q. vj. hoc quippe. ⁊. xcij. di. dñs. Nunqd autem instrumẽtum sententie in quo dicitur libellum oblatum litecresta. ⁊ similia de his fidem faciat scripsi post Inno. et Posti. s̃. eo. quoniam. ↄtra super verbo que occurrerint: ⁊ nota. in Specu. de instrumen. edic. § restat. ad finem. ver. in summa. ⁊ facit quod

iure: si qð in hmõi bñficio:
a vel ad ipsum forsitan cõpete
bat eidẽ: hocipso se nouerit
b cecidisse. Premissis nedum
circa futura: sed etiam circa
c per appellationẽ pendentia
d negocia obseruãdis. Nõ ob
stante si ↄtra p̃fatam senten
tiam de nullitate forsan op
ponatur. **De Probationibus. Clemens. v. in ↄcilio Vieñesi. Verba litterarum apostolicarũ quibus papa ꝓpriũ factũ narrat: plene ꝓbãt si sup illis gratia vel intentio pape fundat̃. Io. an.**

Capitulum I

e Litter[ae] nr̃is q̃bus
nos dignitates q̃s
libet seu beneficia
f g collatiõi nr̃e vl' sedi aplice re
suasse: aut resignationẽ bñfi
cij alicui⁹ recepisse vl' recipiẽ
h di ptãtẽ alij cõmisisse vel ali
quẽ excõicasse: seu suspẽdisse
seu aliquẽ capellanũ nr̃m: vl'
i familiarẽ fuisse: vel alia simi
k lia super quib⁹ gratia vel in
l m tentio nr̃a fũdat̃: fecisse nar
n ram⁹: censem⁹ sup sic narrat[is]
fidem plenariã adhibẽdam.
o ¶ Volẽtes ad p̃terita ⁊ pen

d ¶ Non obstãte. multũ expediens fuit finis iste: al's ad impediendã sequestrationẽ q̃libet ð facto opposuisset nullitatẽ sentẽtie ⁊ allegasse ꝓ se ꝙ sententia nulla nõ meret̃ habere nomẽ sentẽtie: de re iudi. c. fi. li. vj. ff. de re iudi. li. iiij. § ↄdemnatũ. cu3 suis ↄcor. ff. ð testa. tu. l. iij. ⁊ de bo. pos. ↄ̃ tabu. l. nõ putauit. § ij. sũt aũt multi modi nullitat[is]: q̃s no. ð re iudi. c. j. vbi ð h̃: ⁊ remisi ad Spe. de sen. ꝓla. § iusta. puto tñ ꝙ licet alia nullitas nõ possit opponi: illa tñ opponi poterit ꝑ quã neget̃ iurisditio: oportet enĩ ꝙ ↄstet ð snia vt hic dicet̃: ⁊ ꝑ ↄseq̃ns ð iurisditiõe auditoris q̃ tulit iam sniam: bene facit. ff. de pe. l. ij. in fi. ⁊ qð no. ð offi. delega. cũ in iure. exquo tñ de iurisditiõe ⁊ ꝓnũciatiõe ↄstat alia nullitas allegata sequestrationẽ non impedit: facit ð testib⁹ veniens. ij. de spon. c. vno. li. vj C. ð edic. di. adri. tol. l. fi.
Litteris. ¶ Primo ponit dubiũ. Scðo illud extendit. Scða: ibi. Volentes. Imola. Inducebat dubiũ decre. si papa. s̃. de ꝑuil. li. vj. vt. j̃. dicã.
e ¶ Nostris. ð lr̃is eni3 inferioꝝ dubitat̃ an fidem faciãt etiã q̃ ad assertiua. ð quo satis no. ⁊ scripsi. s̃. e. post cessionẽ.
f ¶ Sedi aplice. quõ hec sunt diuersa patet ð rescrip. si grose. li. vj.
g ¶ Reseruasse. narram⁹ qð est. j̃. Has reseruatiões faciũt etiã legati: cũ moderatiõe tñ que habet̃: ð offi. leg. c. iij. ⁊. iiij. li. vj. sed in h̃ differũt: q2 de legati reseruatiõe nõ sufficeret fieri fidem ꝑ ipsius vba narratiua: ð testi. cũ a nobis. salua ↄsuetudie curie: de q̃ ibi scripsi: ⁊ ð fide instru. ꝙ sup his.
h ¶ Cõmisisse. hec possunt facere inferiores: nõ tñ possent ↄcedere facultatẽ recipiẽdi renũciationẽ ⁊ ↄferẽdi: qð dic vt de offi. leg. c. pe. ij. rñso. li. vj.
i ¶ Alia similia. vt q2 ↄfert beneficiũ qð narrat vacare ꝑ ꝑuationẽ quã fecit de titio: vel scribit ordinario ꝙ nullã iurisditionẽ exerceat in ꝑsonas vel loca q̃ narrat se exemisse.
k ¶ Intentio. licet ergo littera non sit grosa: sufficit ⁊ ꝙ sup illis narratis intentio pape fundet̃: vt q2 mãdat ↄtumacẽ citari moueri priuari vel capi: quem dicit sepius excõicasse: vel suspendisse: vel mandat eum euitari: vl'

nota. in Specu. de probatio. § finali. ver. sed pone iudex. ⁊ de procurato. § ij. ad fi. § ver. illud quoq3.
m ¶ Fecisse. narramus. Quid si talia narrata super quibus fundat̃ intentio pape non sunt ð facto suo. per hanc litterã videtur. ꝙ illa non ꝓbent: ⁊ facit ver. qð sequitur super sic narratis: s̃m qð videt̃ ꝙ si ↄfert bñficium ꝙ narrat in curia vacasse ꝑ mortem beneficiati cum hec narratio non sit de facto suo nõ ꝓbet: qð videt̃ graue: tamẽ rationẽ habet in tanto: q2 in facto ꝓprio non sic p̃sumit̃ error: vt in alieno de rescꝑ. ab excõicato: cum suis ↄcor. bene facit. j̃. de sen. excom. si sũmus: satis puto ꝙ talia verba ꝓbant saltem presumptiue ex quo super illis fundat̃ intentio pape: ita ꝙ p̃sumptioni stabitur: nisi ↄtrarium p̃betur: facit qð no. de rescrip. nõnulli. in glo. pe. poterit tamen ꝓbari contrariũ puta illum mortuũ esse extra curiam qð fieri nõ posset in his que papa narrat de suo facto: ⁊ hoc forte vult littera infra ibi fidẽ plenariã: quasi intẽdat vt cõtra illã rationẽ non admittat̃ ꝓbatio: qð intelligo de ꝓbatione que perimat narrationẽ vel ipsa3 falsa3 ostẽdat. ꝓbatio ꝟo ꝑ quã stante narratiõe releuaret̃ ꝓbãs bene admitteret̃ pone in terminis: papa narrans renũciationẽ beneficij factam in manib⁹ suis: ⁊ per eum acceptam ↄtulit illud vel ↄferri mandat bene potero probare qð illud beneficium tempore ↄcessionis spectabat ad me non ad cedentẽ vel ꝙ ipse sedens prius cessserat in manib⁹ ordinarij vel per ipsum fuerat illo priuatus: ⁊ his similia que narrationẽ pape nõ perimũt: facit de accusa. cum dilecti. Ex his distingue narratiua rescriptoꝝ papaliũ: aut sup his non fundatur intentio papalis: ⁊ tunc non probant. vt ĩ decreta. si papa: aut fundatur: ⁊ tunc subdistingue: aut sunt ð proprio facto ⁊ faciũt plenissimã: que perimi non potest: aut de alieno: ⁊ tunc faciunt plenã: sed perimi potest vt prediri.
n ¶ Censemus. quasi iudicamus sentẽtiamus statuimus iubemus deliberamus existimamus: hec omnia sonat hoc verbum vt infra dicam. de concessione. preben. c. j.
o ¶ Pendentia. concor. clemen. de iudi. dispendiosam. in fi. ibi vide.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0438
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG